

Musika õppetus.

21422

üts

nodi, laulmise ja mängimise
selletuse raamat,

isfeärranis

66
koolmeistridele ja teigile laulo- ja mängu- sõbradele.

Kirjotanud

A. Erlemann.

Tartus, 1864.

Trükkitud ja müa G. Laafmanni jures.

422
66

A

Musika õppetus.

üks

nodi, laulmisse ja mängimisse
sellestuse raamat,

isfeärranis

toolmeistribeale ja teigile laulo- ja mängo-sõbradele.

Kirjotanud

A. Erlemann,

Küster und Parochial-Lehrer zu Helmet.

Tartus, 1864.

Drükkitud ja müa S. Laakmanni jures.

A

Von der Censur gestattet.

(Nr. 64.)

Dorpat, den 20. Juni 1864.

G e s k ö n n e .

Armsad Gesti wennad! Ehk küül eeskõnne kui igga ramato wõtti on, siiski tean, et eeskõnnesid wägga wähhel loetakse, sellepärast ollen ka sedda, mis siin pidin ütleva, „siissejuhhatamiseks“ öölnud; pallun sedda luggeda. — Agga siiski pean ka weel ühhe eeskõnne kirjutama, sest minnol olleks weel mõnda öölda, mis mitte heamelega ütlemata ei jättaks. Kui wahhest mõnni musika sõbber selle ramatolesse nimme „Musika õppetüs“ wõeras peats arwama, siis seisab selle nimme järrel weel laiemalt selletud, ei se üks nodi, laulmisse ja mängimisse selletusse ramat on, ja sündsamat nimme minna ommalt poolt anda ei teadnud. Kes ramatolessega tuttawaks saab, saab ka wiisist selle nimmega rahhul ollema. Mendasammoti sate ka paljo sõnno leidma, mis mitte koggoniste meie ommast telest ei olle, agga sellest polle suurt wigga, kui meie üksnes nendest sõnnadest arro same. Teab kegi mõnne asjale parremat nimme, kui siin seisab, siis woime sedda eddespidi parrema järrele ümber parrandada, ja pallun sedda teada anda; heal lapsel on muidogi paljo nimmesid. — Minna sowin wägga, et musika iggas maeas asset leiaks. Kui meie wanna ussoisja Lutterus musika tasso polleks ärratunnud, siis ei olleks ta mitte öölnud: „Musika on meie hea ja tru koolmeister ja kaswataja, kes meid tasfasemaks ja mõistlikumaks harrib. Lemma on üks Summala armo and ja kinkitus, mis kurba süddant jälle rahholisests ja rõemsaks teeb ja kui ue rammuga kinnitab ja head semet süddamesse külwab,

„sest ei siis keik wiha, elloförtus ja halwad wiisid ärra
 „unnustakse. Paljo head leiame nende süddames, kes
 „musikale ennast ärra on annud Kes sedda kunsti oskab,
 „se on keige hea asja peale kõlboline, agga kes sedda
 „pölgab, nendega polle minna mitte rahhul. Igga kool-
 „meister peab laulda mõistma, muido ei wata minna
 „temma pealegi. Dmna weikest musika tundmist ei an-
 „naks minna ühhegi rahha eest ärra.“ Mis Lutterus ni
 wägga kibab, sedda kallist asja unnustawad .ni mitmed
 ärra ja õppiwad ja õppetawad sedda, mis wahhest ni
 suurt kasso sadab, kui wies rattas wanke külles. Musikat
 peaks isseärranis kolides nendasammoti õppetadama kui
 „üks kord üks.“

Et nüüd musikat holega õppima wõiks alkata, selle-
 tarwis wõtsin ette sedda ramatokest kirjotada. Selle
 kirjotamisest olleks kül üht targemad meest tarwis läi-
 nud, ja ma ollen ka mitto aastat pikki filmi selle peale
 ootnud, agga ikka ilmasjata. Ma ollen kül ommas
 weikes tundmises paljo julgenud esimine Cesti kele
 musika õpetasse ramato kirjotaja olla; agga mis teha,
 kui targaste teggiad sedda tööd mitte ette ei wõtnud.
 Katsume siis esite sellesammaga läbbi sada, fenni kui täie-
 likkumaid tehakse. Kui ollen mõnda asja, mis wahhest
 wägga tarwilik olleks olnud, selletamata jätnud, ehk
 mõnnest asjast liig paljo õõtnud, siis pibbage meles, et
 se ramatokene esimine meie keles on ja igga esimene
 äst ei woi ialgi nenda olla, kudas ta wahhest ollema
 peaks. — Pallun siis hea melega wasto wõtta, mis
 armastuses omma sõbrade ja koolmeistride wasto nende
 kasuks sia külles ollen pannud.

„Kui wigga nääd laita, siis tulle ja aita!“

Helmes, sel 8. Julil 1864.

A. Erlemann.